

การสอบสวนคดีพิเศษที่เกี่ยวกับคดีในอำนาจการไต่สวน ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

เมื่อไม่นานมานี้ ศาลอุทธรณ์ได้มีคำพิพากษายืนตามศาลชั้นต้นยกฟ้องโจทก์ในคดีที่เกี่ยวข้องจากเหตุการณ์การชุมนุมทางการเมืองของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ หรือ นปช. เมื่อปี พ.ศ.๒๕๕๓ สมัยรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ที่ได้เรียกร้องให้นายกรัฐมนตรียุบสภาหรือลาออก จนนำมาซึ่งการประกาศเรื่องพื้นที่ปรากฏเหตุกระทบต่อความมั่นคงภายในราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ.๒๕๕๑ และประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๔๘ พร้อมทั้งจัดตั้งศูนย์อำนวยการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือ ศอจ.ขึ้น โดยมีนายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรีในขณะนั้นเป็นผู้อำนวยการ ศอจ. และได้มีการปฏิบัติการทางทหาร ผลักดันผู้ชุมนุม สลายการชุมนุม กระชับพื้นที่หรือขอคืนพื้นที่ ซึ่งจากเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้มีผู้ถึงแก่ความตายทั้งสิ้น ๙๓ คน และมีผู้ได้รับบาดเจ็บอีกจำนวนหนึ่ง ในเวลาต่อมา ได้มีการดำเนินคดีกับนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และนายสุเทพ เทือกสุบรรณ โดยคณะกรรมการคดีพิเศษมีมติให้เป็นคดีพิเศษ และให้มีพนักงานอัยการเข้าร่วมการสอบสวน คณะพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ได้ทำการสอบสวนแล้วมีความเห็นว่าบุคคลทั้งสองโดยเจตนาฆ่าผู้ชุมนุม ได้ร่วมกันก่อให้เกิดผู้อื่นกระทำความผิดด้วยการใช้ สิ่งการให้เจ้าหน้าที่ทหารหน่วยต่างๆเข้าปฏิบัติการผลักดันผู้ชุมนุม สลายการชุมนุม กระชับพื้นที่หรือขอคืนพื้นที่ โดยให้เจ้าหน้าที่ทหารมีอาวุธปืนจริงและกระสุนจริงมาใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นไปตามหลักปฏิบัติสากลในการควบคุมฝูงชน โดยบุคคลทั้งสองประสงค์ต่อผลหรือยอมเล็งเห็นผลว่าเจ้าหน้าที่ทหารที่ปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งจะใช้อาวุธปืนดังกล่าวยิงใส่ผู้ชุมนุมโดยมีเจตนาฆ่า ทำให้ผู้ชุมนุมได้รับบาดเจ็บหรือถึงแก่ความตาย จึงควรสั่งฟ้องบุคคลทั้งสองในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๐,๘๓,๘๔,๒๘๘ และส่งสำนวนให้อัยการต่อมาอัยการได้ฟ้องเป็นคดีต่อศาลอาญา ซึ่งในชั้นการพิจารณามีประเด็นโต้แย้งว่ากรมสอบสวนคดีพิเศษไม่มีอำนาจสอบสวนคดีนี้

ประเด็นสำคัญจากคำพิพากษาโดยสรุปคือศาลพิจารณาว่า การออกคำสั่งของจำเลยที่ ๑ ในฐานะนายกรัฐมนตรี จำเลยที่ ๒ ในฐานะรองนายกรัฐมนตรีและในฐานะผู้อำนวยการ ศอจ. ในวาระต่างๆกัน ภายหลังจากที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๔๘ ทั้งสิ้น กรณีจึงไม่ใช่เป็นการกระทำโดยส่วนตัวหรือเป็นการกระทำที่ไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่หรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่ของจำเลยทั้งสอง

การวินิจฉัยถึงความรับผิดในทางอาญาของจำเลยทั้งสองต่อความตายและการบาดเจ็บของบุคคลต่างๆ ก็จะต้องพิจารณามูลคดีว่าได้มีการออกคำสั่งของจำเลยทั้งสองนั้นเป็นการมิชอบด้วยหน้าที่ตามกฎหมายและถือเป็นการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือไม่เสียก่อน กรณีจึงต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่ง

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ ประกอบด้วยประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๗ และฉบับที่ ๒๔/๒๕๕๗ ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะต้องเป็นผู้ที่มีหน้าที่ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง และสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเข้าใจว่าการออกคำสั่งของจำเลยทั้งสองข้างต้นเป็นการมิชอบด้วยหน้าที่อันเป็นการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือไม่ ซึ่งหากข้อกล่าวหาไม่มูลจึงค่อยส่งเรื่องไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นผู้พิจารณาพิพากษาต่อไปตามมาตรา ๗๐ แห่งบทบัญญัติของกฎหมายข้างต้นและตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๙(๑) ประกอบด้วยประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๗ และฉบับที่ ๒๔/๒๕๕๗

มูลคดีเรื่องนี้จึงเป็นการกล่าวหาว่าจำเลยทั้งสองกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามกฎหมายอื่น คือพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๔๘ ด้วยการออกคำสั่งโดยมิชอบ ซึ่งถือเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจการพิจารณาพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หาใช่อยู่ในอำนาจการพิจารณาพิพากษาของศาลอาญา

ในชั้นพิจารณาชั้นอุทธรณ์ ศาลพิจารณาเห็นพ้องด้วยกับศาลอาญาว่าการกระทำของจำเลยทั้งสองกระทำไปในฐานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง การสอบสวนเพื่อเอาโทษแก่จำเลยทั้งสองจึงเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามมาตรา ๑๙ ประกอบมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๐(๒) ประกอบมาตรา ๒๗๕ การที่โจทก์และโจทก์ร่วมทั้งสองฟ้องจำเลยทั้งสองโดยอาศัยสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่งไม่มีอำนาจในการสอบสวนดังกล่าว การฟ้องของโจทก์จึงไม่ชอบ ศาลอาญาจึงมิใช่ศาลที่มีเขตอำนาจในการชำระคดี

จากเรื่องนี้ทำให้ผู้เขียนอุกคิตได้ว่า เมื่อหลายปีก่อนที่มีการสัมมนาเกี่ยวกับปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีผู้เข้าร่วมสัมมนาหลายท่านได้นำเสนอปัญหาที่เกี่ยวกับการปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ อาทิ การนับระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ การใช้อำนาจการสอบสวนตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ การดำเนินการไปพลางระหว่างที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติยังไม่มีคำสั่ง การดำเนินการต่อพยานหลักฐานที่ได้มาภายหลังส่งสำนวนให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแล้ว ซึ่งในเวลานั้นได้มีการมอบหมายให้แยกไปดำเนินการเป็นอีกเรื่องโดยเฉพาะ แต่จนเวลาล่วงเลยมาถึงบัดนี้ผู้เขียนก็ไม่ทราบว่ามีผู้รับผิดชอบเรื่องนี้ได้ดำเนินการมีผลสรุปอย่างไร

จึงเห็นว่านอกจากจะนำหลักที่ศาลใช้พิจารณาในคดีนี้ (แม้ว่าคดีนี้ยังไม่ถึงที่สุดก็ตาม) มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติภารกิจของกรมสอบสวนคดีพิเศษในโอกาสต่อไปแล้ว ก็น่าจะมีการทบทวนหลักการปฏิบัติ

เกี่ยวกับการดำเนินคดีที่มีผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษเจ้าหน้าที่รัฐซึ่งมิได้เป็นบุคคลตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่จะไต่สวนข้อเท็จจริง (โปรดดูเพิ่มเติม มาตรา ๘๔, ๘๘, ๘๙ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒) เพื่อที่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ และเจ้าหน้าที่คดีพิเศษรุ่นหลังๆ ได้ทราบวิธีการปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ดังนี้

๑. การนับระยะเวลาสามสิบวันที่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

มาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ บัญญัติให้พนักงานสอบสวนต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ แสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าต้องการให้พนักงานสอบสวนรีบส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติโดยเร็ว เนื่องจากเป็นกรณีที่พนักงานสอบสวนไม่มีอำนาจทำการสอบสวน ซึ่งในพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๑/๑ ก็ได้บัญญัติไว้เช่นเดียวกันให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษต้องส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

ระยะเวลาสามสิบวันดังกล่าวเป็นระยะเวลาที่ให้พนักงานสอบสวนจะต้องส่งเรื่องให้กับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษนั้น ต้องเป็นกรณีที่พนักงานสอบสวนทราบเรื่องการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่รัฐซึ่งมิใช่บุคคลตามมาตรา ๖๖ ในวันนั้น หากยังไม่ทราบว่ามิใช่บุคคลดังกล่าวกระทำความผิด แต่มาพบภายหลังว่ามีบุคคลดังกล่าวกระทำความผิด การนับระยะเวลาสามสิบวันก็ต้องนับแต่วันที่ทราบว่ามิใช่บุคคลดังกล่าวกระทำความผิดเช่นกัน (ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๓๒/๒๕๕๐)

ในทางปฏิบัติก่อนการรับเป็นคดีพิเศษหรือก่อนการเสนอให้คณะกรรมการคดีพิเศษมีมติรับเป็นคดีพิเศษนั้น จะมีการสืบสวนรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานมาพอสมควรที่จะพิจารณาได้ว่าคดีนั้นน่าจะอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือไม่ ดังนั้นเมื่อมีการรับมาเป็นคดีพิเศษแล้ว พนักงานสอบสวนคดีพิเศษก็ไม่ควรใช้ระยะเวลาในการสอบสวนนานเกินไป เพียงแค่ทำการรวบรวมพยานหลักฐานในเบื้องต้นตามสมควรเพื่อให้ได้ความจริงชัดเจนเสียก่อนว่ามีการกระทำความผิดเกิดขึ้นตามที่ได้มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษจริง และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่รัฐที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แล้วรีบส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติโดยเร็ว อย่าให้ล่าช้าจนเกินควร จนเป็นการประวิงเวลาแม้จะอ้างเพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐานก็ตาม เพราะกฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติโดยเฉพาะ ซึ่งแม้จะส่งเรื่องไปแล้วแต่ในระหว่างที่คณะกรรมการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติยังไม่มีมติว่าจะรับคดีพิเศษนั้นไว้ดำเนินการไต่สวนหรือไม่ หากพนักงานสอบสวนคดีพิเศษเห็นว่ามีความจำเป็นและมีเหตุสมควรที่จะทำการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานต่อไปอีก ก็ยังสามารถทำการสอบสวนไปพลางก่อนได้ ตามบทบัญญัติในมาตรา ๒๑/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒. การใช้อำนาจของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษในระหว่างที่ยังไม่ได้ส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

แม้คดีที่เจ้าหน้าที่รัฐซึ่งมิใช่บุคคลตามมาตรา ๖๖ เป็นผู้กระทำความผิดจะไม่อยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ แต่ในระหว่างการดำเนินคดีและยังไม่ได้ส่งสำนวนให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ ฯ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง กำหนดให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่และเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พนักงานสอบสวนคดีพิเศษจึงมีอำนาจ ในการขอหมายค้น หมายจับ และสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานได้ในระหว่างที่ยังไม่ครบกำหนดสามสิบวันที่จะต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทั้งนี้โดยต้องตามความจำเป็นและสมควรแก่กรณี (ตามนัยความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๓๒/๒๕๕๐) อย่างไรก็ตาม เนื่องจากในระหว่างนี้ยังมีความคาบเกี่ยวของการเป็นคดีในอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือไม่ การใช้อำนาจของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษในกรณีนี้ นอกจากจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดแล้ว พึงต้องระมัดระวังเหตุผลของการใช้อำนาจดังกล่าวว่ากระทำตามความจำเป็นและมีเหตุสมควรด้วย

หากในระหว่างนี้มีการจับกุมและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ในอำนาจของศาล พนักงานสอบสวนคดีพิเศษก็มีอำนาจขอให้ศาลควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาได้ และแจ้งให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษสามารถดำเนินคดีต่อไปได้โดยไม่ต้องส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในกรณีนี้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติยังคงมีอำนาจที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเอง หรือจะมอบหมายให้พนักงานไต่สวนเข้าร่วมสอบสวนกับพนักงานสอบสวนก็ได้ นอกจากนี้หากพนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องหรือพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ถูกกล่าวหา ก็จะต้องรายงานให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบ โดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติอาจเรียกสำนวนการสอบสวนพร้อมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการมาพิจารณาหรือไต่สวนข้อเท็จจริงใหม่ก็ได้ ตามบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๘๘/๑

๓. การดำเนินการภายหลังจากที่ส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแล้ว

เมื่อพนักงานสอบสวนคดีพิเศษได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแล้ว แต่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติยังมิได้มีมติอย่างหนึ่งอย่างใด

พนักงานสอบสวนคดีพิเศษมีอำนาจที่จะทำการสอบสวนไปพลางก่อนได้ ซึ่งถ้าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีมติรับคดีพิเศษไว้ดำเนินการไต่สวนแล้ว พนักงานสอบสวนคดีพิเศษจะต้องส่งสำนวนการสอบสวนและพยานหลักฐานที่ได้มาจากการสอบสวนไปพลางก่อนนั้นให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

แต่หากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พิจารณาแล้วเห็นสมควรส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษเป็นผู้ดำเนินการ (ซึ่งอาจเป็นกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเห็นว่ามิใช่คดีที่อยู่ในอำนาจ หรือเป็นกรณีของการส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการตามมาตรา ๘๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม) พนักงานสอบสวนคดีพิเศษก็สามารถดำเนินการสอบสวนได้ตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ

อนึ่ง ที่ได้กล่าวมาข้างต้นเป็นแค่เพียงหลักการปฏิบัติเบื้องต้นที่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษควรทราบ อย่างไรก็ตามก็ยังมีประเด็นรายละเอียดอื่นๆ ที่สมควรจะทำการพิจารณาเพิ่มเติมในโอกาสต่อไป

กล่าวโดยสรุป คือ คดีประเภทนี้ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่รัฐระดับสูง และมักมีเรื่องของอิทธิพลและความเกี่ยวพันทางการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเสมอ หากพนักงานสอบสวนคดีพิเศษไม่เคร่งครัดในการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย ก็อาจถูกฟ้องร้องฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ซึ่งจะเป็นการบั่นทอนขวัญกำลังใจของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้ปฏิบัติงาน ดังนั้นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษจึงพึงต้องตระหนักในการปฏิบัติเกี่ยวกับคดีพิเศษที่มีความเกี่ยวพันกับอำนาจการไต่สวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

พ.ต.ท.หญิง พรทิพย์ ล.วีระพรรค

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคดีพิเศษ

๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙